

CO Times

Redactioneel

Iets meer dan vijftig jaar geleden, op 28 augustus 1963 om precies te zijn, vertelde Martin Luther King bij het Lincoln Memorial in Washington D.C over zijn droom.¹ In die droom over vrijheid voor iedereen, kon iedereen zich over verschillen heen zetten, “the Negro community” maar ook “our white brothers”, want “[they] have come to realize that their destiny is tied up with our destiny. And they have come to realize that their freedom is inextricably bound to our freedom.” Enkele maanden daarvoor had hij al geschreven: “Injustice anywhere is a threat to justice everywhere. We are caught in an inescapable network of mutuality, tied in a single garment of destiny. Whatever affects one directly, affects all indirectly. Never again can we afford to live with the narrow, provincial ‘outside agitator’ idea.”² Ware woorden die niets aan actualiteit hebben ingeboet, ook niet als we ze uit de context halen van de rassenscheiding in de VS toentertijd – een abstractie waar King ons zelf toe uitnodigt.

Floor Basten

Het lijkt zo eenvoudig: kijk over de verschillen heen, dan vergroot je je blikveld en zie je in één inclusieve zwiep alleen nog ‘insiders’ op basis van overeenkomsten. Zijn wij tot handelen op basis van zo’n geabstraheerde mens in staat? Ik denk niet altijd, want onze ervaring met concrete mensen is er ook nog. In zijn boek *Thought Paralysis. The Virtues of Discrimination*³ schrijft Farhad Dalal dat wij onmogelijk door het leven kunnen zonder verschil waar te nemen. De tolerantie die *equality movements* willen opleggen, leidt volgens Dalal tot hetzelfde denkpatroon als dat van de racisten, seksisten en andere -isten die ze proberen te bestrijden, namelijk de bevestiging van een anders-zijn *dat geen nader onderzoek meer behoeft*: ‘je moet X accepteren hoewel/omdat X anders is’. De gelijktijdigheid van ‘hoewel’ (waarom niet) en ‘omdat’ (waarom wel) leidt tot de verlamming uit de titel van het boek. We moeten, zo betoogt Dalal, juist niet niet willen discrimineren, want dan heffen we diversiteit op, zien we niets meer en stopt ons denken. Denken *is* discrimineren en de hokjesgeest waart overal. Maar als we daar niet aan ontkomen, dan kunnen we op z’n minst kiezen welke hokjes we maken. We kunnen ons denken ethisch maken door ons bij een waargenomen verschil af te vragen of het relevant is en waarom, dus door onze discriminatie te onderzoeken. Waarom accepteert je het een, verwerp je het ander? Welk verschil wil je maken? Als ik die vraag voor mezelf beantwoord, dan is dat het verschil tussen wel en geen zin in onderzoek. Voor wie wil onderzoeken, bouw ik een hokje. En dat hokje heet [campus]Orléon.

¹ <http://www.americanrhetoric.com/speeches/mlkihadream.htm>

² *Letter from a Birmingham Jail*, 16 April 1963
(http://www.africa.upenn.edu/Articles_Gen/Letter_Birmingham.html)

³ <http://www.dalal.org.uk/thoughtparalysis/>

Te slim voor de arbeidsmarkt?

Op 10-06-13 begaf een zwerm van [campus]Orléon zich naar het event 'Te slim voor de arbeidsmarkt', waarin de arbeidsmarktvooruitzichten van jonge doctoren centraal stond. De bundel, met een verslag van het event, dertien essays over het onderwerp en aanbevelingen is beschikbaar op <http://www.campusorleon.nl/bibliotheek/te-slim-voor-de-arbeidsmarkt>. In de LinkedIn groepen 'Wetenschapper 2.0' en 'Macacemics' wordt hierover druk nagediscussieerd.

Opnieuw organiseren van ons groothuishouden

Het netwerk van netwerkprofessionals heeft *opnieuw organiseren van ons groothuishouden* tot jaarthema gemaakt voor 2013-2014 en onderzoekers van [campus]Orléon uitgenodigd om daarin zwermonderzoek te doen. Het maatschappelijke innovatie event van de Community of Talents op 1 juli 2013 en de open space over circulaire economie van het rijksduurzaamheidsnetwerk op 26 juni 2013 waren de eerste aanknopingspunten om een schrijfproces te starten en het gesprek in de zwerm op gang te brengen. Op <http://www.campusorleon.nl/bibliotheek/opnieuw-organiseren-van-ons-groothuishouden> vindt u de eerste essays en verslagen, en actuele informatie over het vervolg.

Contactpersoon: Anne-Marie Poorthuis (poorthuis@eigentijdseverbindingen.nl) van Stichting Eigentijdse Verbindingen.

snelheid advies vergaderingen projecten www.transcriberen.nl
onderzoeker nederlandstalig professioneel
duitslagig 100% engelstalig kwaliteit integriteit
kwantiteit betrouwbaar kwaliteitscriptie
onderwerpen franstalig transcriptie
typen vakkundig meedenkend
focusgroep
vertalen conclusies respondent
turkstalig interview

Op onderzoek uit met transcriberen.nl

Contactgegevens
Marinka de Groot
info@transcriberen.nl
+31 6 533 24 875

Boordevol praktische informatie én persoonlijke verhalen

dr. Peter Klosse, eigenaar Hotel Gastronomique De Echoput, Maastricht University: "Als je ergens een stemmetje hebt dat begint te fluisteren over promoveren, just do it."

dr. Freek Peters, managing partner de Galan Groep, Tilburg University: "Het heeft mijn reputatie in het vak en in de markt een duidelijke boost gegeven."

Te bestellen via www.handboekbuitenpromoveren.nl

(A)sociale media

Ik heb heel vaak gehoord over de sociale en ook de asociale kanten van 'sociale media', maar tot voor kort heb ik vooral de sociale kant ervaren. Helaas is mijn zalige onbekendheid met die donkere kant recentelijk tot een abrupt einde gekomen.

Een paar weken geleden las ik een artikel in het *NRC* over bezuinigingen in het onderwijs. De voorzitter van PO-Raad, een sectororganisatie voor besturen uit het primair onderwijs, legde uit hoe vervelend het was dat er zo door dit kabinet en het vorige bezuinigd wordt – hier ben ik het roerend mee eens – en dat, om dit op te vangen, onderwijsassistenten, conciërges, remedial teachers et cetera eruit moesten om te voorkomen dat de klassen groter zouden worden – en hier was/ben ik het niet mee eens. Ik componeerde een ingezonden brief hierover en stuurde die naar de krant, op basis daarvan werd ik door de krant geïnterviewd en dat interview werd gepubliceerd. Nou, ik heb het geweten.

Voordat ik doorga en voordat jullie ook een flauwte krijgen of erger, mij bombarderen met *hate mail*, wil ik iets uitleggen. In 2012 publiceerde John Hattie een boek over de analyse van 816 meta-analyses van onderzoek naar hoe kinderen en jongeren het beste leren. In totaal analyseerde hij 62.169 studies met ruim 83 miljoen deelnemers! Hij beoordeelde in zijn boek 138 factoren op de mate waarin ze het leren van de kinderen beïnvloeden. Wat bleek? Terwijl zaken als remedial teaching vrij hoog stonden, kwam klassengrootte binnen op plaats 106! Met andere woorden: op z'n best had klassengrootte nauwelijks effect, maar remedial teaching des te meer.

Na mijn interview brak op Twitter – ik overdrijf een beetje – de hel los.

Prof.dr. Paul A. Kirschner Celstec

Ik was wereldvreemd, ik moest uit mijn ivoren toren komen en zelf maar eens voor de klas gaan staan (ik ben in het verleden VO-docent geweest, maar...), en zo verder. Ik koos ervoor om na één verduidelijkende tweet verder niet meer te reageren, wat sommigen aanzette tot stekelige opmerkingen, maar anderen (via e-mail) tot complimenten over mijn professionele en correcte houding (wat was ik blij hiermee). Ik had gewoon geen behoefte om in 140 tekens een polemiek te voeren met 'non-believers'. Zoiets valt niet te doen. Om Hattie's voorwoord te parafaseren: bij mijn boodschap worden vraagtekens gezet, ze wordt provocerend genoemd en van tafel geveegd met als typisch commentaar: 'jouw resultaten komen niet overeen met mijn ervaringen', 'jij praat over gemiddelden en ik ben niet gemiddeld', 'het kan niet anders dat...toch effect heeft' en 'jij begrijpt geen bal van wat er in de klas gebeurt'; nergens bewijs, nergens data, alleen gevoelens, eigen meningen en overtuigingen – en dat heb ik dus precies zo ervaren.

Ondanks deze kennismaking met de asociale kant van sociale media, blijf ik twitteren (@P_A_Kirschner).

Prof. dr. Paul A. Kirschner,
Hoogleraar Onderwijspsychologie, i.h.b. Leren en Cognitie
Centre for Learning Sciences and Technologies (CELSTEC), Open Universiteit
Zie: <http://portal.ou.nl/nl/web/lt-community/phd>

Knocked off the traditional anthropological academic road

dr. Mike Agar
author of *The lively science*

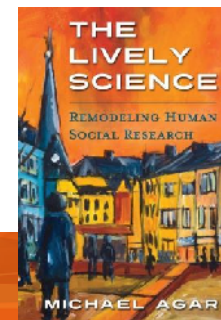
Floor asked me to write a column to introduce myself to [campus]OrléoN. At my age there are many possible introductions to construct, several having a problematic relationship to the truth. Maybe the best one for this group is to start with the Vietnam War era. Until that point I was a traditional anthropologist, but kismet sent me as a commissioned officer to work with narcotics addicts in a federal treatment center for two years. At the time—the late 1960s—this was a completely weird anthropological thing to do, but lucky for me I had a grad adviser who cared even less about the academic rules than I did and he helped me write a dissertation that became my first book, *Ripping and Running*.

What this biographical moment did was knock me off the traditional anthropological academic road forever and teach me about doing applied research, in the world I lived in, with a mixed group of colleagues, on a topic that everyone cared about. It's true that I spent many years as a professor at the University of Maryland, though that job was about designing and running a program to train people already working in the world how to use an anthropological lens in their work, what we called "practicing" anthropology. Then, in the 1990s I was driving to the university one morning and I had a thought, "This job is brain death with a dental plan." I resigned and started my own business, Ethknoworks LLC in New Mexico, where I moved in 2005. I've worked on a poststructural mix of projects, from traditional academic research

grants to short term consulting. I've never made as much money per year as the salary and benefits of a full professor at the university, but I've never regretted the change. On the contrary.

As of this year I'm sliding into semi-retirement. The U.S. makes you withdraw retirement savings at a certain age so they can get their cut of the tax, and the required amounts will be enough to live on. I plan to continue work on New Mexico water governance, a problem space where I can do something that mixes my interests in ethnography, history, complexity theory, and agent based modeling. I'd really like to get something going with English as a Second Language, a return to my old linguistics work. And of course I'll continue to do projects and workshops and speaking engagements that make sense as they come along.

My thanks to Floor for inviting me to write this. I look forward to participating with others on this virtual campus. In my various Austrian incarnations I often heard the phrase "die verstaubte Universität." This campus is clearly dust free.

Mike Agar has written the book *The Lively Science*.
Remodeling Human Social Research.

More info: <http://www.thelivlyscience.com/>

Het antwoord van de prijsvraag uit de CO Times van maart was *Professor in de begeerte* van Philip Roth. Er zijn geen correcte antwoorden binnengekomen. Onderstaand de nieuwe prijsvraag:

Sociologen waren niet erg gezien bij de politie, helemaal niet meer sinds ze zich de afgelopen jaren waren gaan verdiepen in de instelling en het gedrag van de politie. Al hun beweringen werden in de hoogste regionen met de grootst mogelijke argwaan in de gaten gehouden. Misschien had men daar het gevoel dat het op den langen duur niet haalbaar zou zijn te blijven beweren dat iedereen die zich met sociologie bezighoudt eigenlijk een communist is en alleen uit is op het plegen van subversieve handelingen. Sociologen waren tot alles in staat, daar had bijvoorbeeld hoofdcommissaris Malm nog pas de aandacht op gevestigd in een van zijn vele opgewonden ogenblikken. [...] Misschien had Malm gelijk. De sociologen gebruikten ook maar alles wat in hun straatje te pas kwam. Ze kwamen bijvoorbeeld met het feit aandragen dat men tegenwoordig met een rapport van louter vieren al tot de politieschool werd toegelaten en dat het gemiddelde IQ van de Stockholmse wijkagenten tot 93 was gezakt. 'Dat is een leugen,' had Malm geschreeuwd. 'En bovendien is het niet waar! En het is trouwens niet lager dan in New York!'

In welk boek van welke auteur(s) komt deze passage voor? Mail je oplossing voor 31 oktober 2013 naar campus@orleon.nl. Onder de goede inzendingen wordt een bon verlot ter waarde van € 25,= voor items uit de Research or Die black box.

Inleiding narratief onderzoek

De nieuwe workshop vindt plaats op 5 november 2013 van 14.00 tot 18.00 u. Kijk voor meer informatie op <http://www.campusorleon.nl/curriculum/inleiding-narratief-onderzoek>.

MACADEMICS

Wetenschappers met prikkelende plannen en maatschappelijk relevante ideeën zouden meer invloed moeten hebben op het publieke debat. MACADEMICS biedt een podium voor ongehoorde wetenschap.

Twitter: @campusorleon
Facebook: [campus]Orléon

Colofon
CO Times verschijnt vijf keer per jaar.
AJ en MLK leden van [campus]OrléonN kunnen gratis adverteren. Niet-leden die willen adverteren, kunnen contact opnemen via campus@orleon.nl

Pepe

Meegenomen uit Spanje

26 september 1996

Ingeslapen in Nijmegen

5 juni 2013

Thinking is not enough. Nothing is. There is no final enough of wisdom, experience — any fucking thing. Only thing can resolve conflict is love, like I felt for Fletch and Ruski, Spooner, and Calico. Pure love.

*Love? What is It?
Most natural painkiller what there is.
LOVE.*

William S. Burroughs